

279771

BIBL. UNIV. CLUJ

NUMĂRUL 100 — LEI

0075 11. VI. 1947

Anul XLVIII

Sibiu, 19 Ianuarie 1946

EXEMPLAR LEGAL

Nr. 1-3

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. Instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci, cooperative și întreprinderi Lei 20.000.—; pentru particulari Lei 5000.—; pentru funcționarii publici și particulari Lei 3000.—; Abonament de sprijin Lei 50.000.—, în străinătate Lei 10.000.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 200.—

Fondator: Dr. CORNEL DIACONOVICH.

Redactor responsabil: Dr. Mihai Veliclu

Sumarul:

Către abonații noștri. — Redresare financiară. — Ioan Gh. Droc: Criza etalonului aur. — Cronica: Baterea medaliilor de argint. Emisiunile Băncii Naționale pentru Stat în cursul anului 1945. Consiliul Superior Bancar. Semnarea contractului colectiv cu instituțiile de bancă. Revizuirea firmelor comerciale și industriale. — Banca „Crișana” S. A. din Brad, jud. Hunedoara. „Olteana”, Casă de Economii, Societate pe acți în Viștea de Jos, jud. Făgăraș.

Redresare financiară

Guvernatorul Băncii Naționale a României, d-l Costel Tătăranu a făcut la 31 Decembrie 1945 declarațiuni reprezentanților presei, asupra situației actuale monetare și financiare a țării noastre.

Aceste declarațiuni, arătând vederile care stau la baza politicii Institutului nostru de Emisiune, le credem deosebit de importante pentru a fi cunoscute de cititorii noștri.

Le reproducem mai jos, după textul publicat în ziarul „Argus” din 4 Ianuarie 1946:

„Vă aduceți aminte, a început d-l guvernator declarațiile sale, că acum nouă luni, la instalarea mea, v'am prevenit că voi fi un guvernator tăcut și v'am cerut atunci să faceți Băncii Naționale serviciul de a vă conforma acestei atitudini.

Cred că ne-am ținut de cuvânt și dvs. și eu.

Mi-am impus această disciplină din convingerea că în vremuri turburi pentru mecanismul monetar, făcerea are cel puțin avantajul onestității față de cei de bună credință. Fiindcă orice declarație oricât de sinceră și de clară în climatul febril de criză, este repede răstălmăcită și interpretată după nevoile acelor care

Către abonații noștri

Cu considerare la urcarea prețului hârtiei și a salariilor muncitorilor tipografi, ne vedem și noi siliți a majora taxele de abonament și cele pentru inserțiuni, așa că în viitor taxele noastre vor fi următoarele:

Abonamente pe anul 1946:

În țară:

	LEI
Pentru autorități, bănci, cooperative și întreprinderi	20.000.—
Pentru particulari	5.000.—
Pentru funcționari publici și particulari	3.000.—
Abonament de sprijin	50.000.—
În străinătate	10.000.—
Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. ☐	200.—
Prețul unui număr singuratic	100.—

Rugăm pe stimații noștri cititori să ne dea și în aceste vremuri grele sprijinul lor.

ADMINISTRAȚIA

trăese facil din negoțul știrilor fanteziste transformate în monezi.

Când într'o sală suprapopulată strigă cineva „foe“, sunt totdeauna mai multe victime din cauza lipsei de disciplină în evacuarea ei.

Fenomenul este același la noi. Dacă lumea și-ar da seama că absorbția de mărfuri fără înlocuire inerentă stării de războiu și de după războiu, este exclusivă cauză a crizei și s'ar adapta liniștit și evolutiv legii implacabile a cererii și ofertei, am traversa cu siguranță cu infinit mai puține suferințe și sbucium această criză — mai ales dacă la aceasta s'ar adăoga și un minimum de disciplină în standardul de viață al fiecăruia.

Din nefericire acei care distrag moneda dela rostul ei circulatoriu, dela rostul ei de mijloc de facilitare a schimburilor de bunuri și o transformă într'un bun în sine și un corp și acela speculativ, imobilizând-o, sunt din ce în ce mai mulți.

Și totuși ce concluzii sănătoase și liniștitoare pentru moneda noastră s'ar putea trage din simpla cercetare sănătoasă a curbei prețurilor față de curba emisiunii.

Ce clar se vede că moneda este nevoită să alerge după prețuri, iar nu prețurile după monedă, cum s'ar întâmpla dacă mecanismul monetar ar fi defectuos.

Moneda nu are nicio vină în actuala criză! Și de aceea nu pricep pe acei care în loc să-și plaseze disponibilitățile în valori reale și autohtone, în circuitul producției util și lor și colectivității, le plasează în valori fanteziste și de un convenționalism cu atât mai periculos cu cât ne apropiem totuși de normal.

Dar observ că fără să vreau am dat conversației noastre o formă de declarație oficială și de aceea mă opresc.

Nu vreau să dau nici sfaturi și mai puțin să fac muștrări inutile.

Voi declara numai — și aceasta cu toată hotărârea — că Banca Națională

și-a făcut și continuă să-și facă cu fermitate datoria, imperterbabilă față de orice influențe care nu s'ar integra în rolul pe care trebuie să-l joace în Stat, conștientă de robusta ei așezare și hotărârea să ajungă cu bine, la momentul oportun, la o stabilizare care să dea fărâșii moneta la care acoperirea de aur îi dă dreptul.

Și pentru a sintetiza cele de mai sus, voi sfârși cu două cifre: — cifra avansurilor către Stat a lunii Septembrie 1945 — 78 miliarde Lei și cifra acelorși avansuri pe luna Decembrie 1945 — 58 miliarde Lei.

Sper că anul ce vine să mă ducă la cifre din ce în ce mai mici, până la dispariția lor definitivă, spre binele tuturor“ și-a încheiat declarațiunile d-l Costel Tătăranu, guvernatorul Băncii Naționale.

Criza etalonului aur

de

Prof. Cristofor Coroamă

D-l Prof. Coroamă, dela Universitatea din Cluj, analizează una din problemele mult discutate astăzi în legătură cu criza etalonului aur. D-sa caută, după cum mărturisește în prefața lucrării, să dea, „o atenție deosebită laturei teoretice a problemei analizând criza sub aspectele ei monetare, ce s'au format cu vremea asupra etalonului aur dela punerea acestui sistem în aplicare“.

1. În „Introducere“, d-sa analizează ideile economiștilor spre un sistem monetar nov, care să nu mai aibă la bază aurul, ci: „forțele productive și potențialul de muncă al economiei pe care o deservește“. Aceste idei s'au cristallizat mai ales în urma crizei economice din 1929, cu părțile celor mai renumiți economiști ca: Irving Fisher, Cassel, J. M. Keynes, Höpker Aschoff, Grothopp etc.

Însuși Cassel, susținătorul etalonului aur, în urma nereușitelor experiențe pe care le-au făcut diferite state pentru introducerea lui, constată că „defectele etalonului aur au dus la prăbușirea lui, iar o încercare de reintroducere

a lui „ar fi nu numai lipsită de orice șansă dar chiar periculoasă“.

Fischer și Keynes, consideră că principalul defect al etalonului aur este: „lipsa de stabilitate a valorii aurului“, care nu mai este în stare să garanteze stabilitatea pieței economice.

Höpker Aschoff consideră că, etalonul aur a încetat de a mai funcționa nu atât din cauzele inerente sistemului, ci în urma evoluției naturale a lucrurilor, el fiind înlocuit cu timpul cu instrumente de schimb noi, mai perfecționate“. El constată totodată că etalonul aur a fost părăsit din cauza sacrificiilor mari pe care le cerea țărilor... „având rolul „modest“, acela de a servi ca instrument de schimb la soldarea bilanțelor de plăți internaționale neacoperite“.

2. Inceputurile crizei datează dintr'o perioadă anterioară celei a mișcărilor „unilaterale“ ale aurului, din anul după războiul mondial 1914—1918.

Cauzele crizei au fost: 1. dificultățile în care se găseau țările beligerante chiar dela începutul războiului; 2. convertibilitatea biletelor de bancă, care a fost chiar dela început suspendată, având ca rezultat dispariția aurului din circulație. Rezultatul a fost că, chiar dacă de drept, prin lege, etalonul aur mai funcționează, el fusese părăsit de fapt.

În perioada dela 1924—29 s'a ajuns să se facă o repunere în funcțiune a etalonului aur, datorită prosperității economice, dar nu în forma clasică „Gold standard“, cu acoperire efectivă în aur, cu circulație monetară aur și cu obligația de preschimbare a monedelor hârtie; ci „Gold exchange standard“ — a cărui bază de acoperire este aurul și dețzele aur. Pentru acest din urmă sistem, existând obligația de preschimbare a băncii de emisie, numai după aprecierea ei, neexistând circulație efectivă de monede aur.

Noul sistem monetar era mai curând un expedient de circumstanță, un mijloc de a țese din haosul monetar în care se găseau diversele țări de pe urma evenimentelor războiului, el nu însemna o revenire la principiile vechi ale sistemului. „Se poate spune că criza economică din 1929, cu repercursiunile ce le-a avut în domeniul ordinii și circulației monetare a provocat sfârșitul etalonului aur“. Astfel în 1931, Anglia „suspendă etalonul aur, desființează prin lege, convertibilitatea lirei sterline, decretează încetarea plăților în aur“. În 1933 o urmează Statele Unite care își devalorizează dolarul. Au rămas credincioase etalonului aur numai țările din „blocul aur“:

Franța, Italia, Elveția, Belgia și Olanda, dar numai până în 1936, când la 26 Septembrie Franța decretează devalorizarea francului.

Stabilirea „blocului aur“ înseamnă și prăbușirea sistemului aur.

3. În acest capitol, autorul analizează defectele etalonului aur. După concepția metalică a monedei, funcțiunile principale ale monedei erau: 1. instrument de schimb, moneda fiind considerată ca un „bun“ sau o „marfă“, 2. unitatea de măsură pentru evaluarea diferitelor obiecte, deci a servi ca „etalon de valoare“; având ca corolare: a) teoria autoreglementării... „cantitatea de monedă necesară trebuințelor pieței se menține mereu la nivelul trebuințelor: ea nu depășește acest nivel și nu scade pentru durată sub acest nivel“. Alte avantaje ale etalonului sunt: a) stabilitatea aurului. b) repartizarea proporțională între diferitele țări în raport cu trebuințele sale.

Dar avantajele arătate mai sus s'au dovedit a fi adesea desavantajii, „etalonul aur nu a funcționat niciodată în mod mecanic și automat în sensul mai sus arătat, iar stabilitatea prețurilor și în special repartizarea aurului în diversele țări, cu acest etalon monetar, după trebuințele fiecăruia, s'au dovedit a fi numai simple supoziții teoretice“.

4. În acest capitol, Dl. Prof. Coroamă, analizează controversele teoriei metaliste ce stă la baza etalonului aur, care a început să fie criticată chiar dela adaptarea lui în Anglia în 1816.

Ricardo ajunge la concluzia că și moneda confecționată dintr'o hârtie fără valoare dacă este emisă, pentru trebuințele pieței, în anumite condițiuni poate îndeplini funcțiunea unei bune monede.

N. W. Senior, I. St. Mill explică valoarea monedei, primul, ca fiind determinată de speșele de producție ale monedei, iar al doilea, de costul de producție al metalului din care e confecționată moneda. O concepție nouă în legătură cu aceste teorii este „valoarea monedei și-a valoare muncă“. A fi autori ca Wagner, Menger și Hefferlich, îi atribuie valorii monedei o „valoare funcțională“.

Toate aceste teorii au la bază o valoare reală, aurul. Ideea unei valori imateriale la naștere mai ales datorită practicii monetare pe care a făcut-o Austria dela 1878 și Rusia. Acestei monede fără acoperire aur, Menger îi spune „scripturală“ (Urkundengeld) iar alții „monedă girală“ (Giralgeld).

Otto Heyn găsește doi factori care îi determină valoarea acestei monede: 1. utilitatea (Brau-

ehbarkeit) și 2. costul producției monetel (Kostbarkeit).

5. În acest capitol este expusă „teoria nominalistă a lui Georg Friedrich Knapp apărută în lucrarea: *Staatliche Theorie des Geldes*“. Knapp afirmă că moneda este o creație a ordinii de stat, o „creație a ordinii juridice“ care emană de la stat — *Geschöpf der Rechtsordnung*. Funcțiunea principală a monetei este de a servi ca instrument de plată, pentru stingerea tuturor obligațiilor, el fiind întrebuințat în mod circulatoriu, fiind recunoscut de societate. Funcțiunea de circulație este decretată de stat prin „ordinea juridică“ prin „proclamație“.

La emiterea unei monete se cer: 1. ordinea juridică să descrie instrumentul de plată, pentru a putea fi cunoscut de toți, 2. creșterea unui nume pentru unitatea monetară, denumind și noul instrument de plată prin aceasta decretând „valabilitatea“, 3. fixarea raportului față de unitatea monetară anterioară.

Această teorie: „înseamnă o răsturnare completă a principiilor vechii teorii metaliste și... începutul unei noi epoci în evoluția cugetării moderne“... „Valoarea monetei este scoasă de Knapp de sub influența legilor vieții economice, fiind strămutată într-un domeniu nou, în cel al puterii discreționare a Statului.“

Etalon de valori va fi valoarea nominală și nu valoarea aurului. Cu toate acestea Knapp nu este un adversar al etalonului aur, chiar îl recomandă pentru acele state care au posibilitatea de a-l aplica.

Totuși aceste idei... „vor da un nou avânt crizei acestui etalon. Apariția cărții lui Knapp înseamnă declinul metalismului doctrinar“.

6. În acest capitol D-1 Prof. Coroamă analizează o nouă teorie: teoria social economică, susținută de Friedrich Bendixen în lucrarea sa „*Das Wesen des Geldes*“ apărută în anul 1908. El vine să susțină în parte, dar să și completeze teoria nominalistă a lui Knapp. El găsește că teoria lui Knapp este adevărată, dar incompletă, ea lămurește numai latura juridică nu și pe cea economică.

„În teoria economică ar trebui explicate: 1. care este funcțiunea ce are de îndeplinit moneda în viața economică de pretutindeni; 2. care sunt condițiile pentru creșterea de monete, adică punerea în circulație.“

„Moneta — zice Bendixen — este mijlocul dintre producție și consumație, dintre acti-

vitatea de procurare a bunurilor economice și cea a utilizării lor pentru satisfacerea trebuințelor“.

Moneta e un „drept“ (Anrecht) asupra unor bunuri consumabile, drept câștigat în baza unor prestații efectuate.

Condițiile pentru creșterea de monete trebuie organizate ca: 1. fiecare să poată primi bani pentru prestațiile sale; 2. cel care a prestat serviciile va fi compensat de cel care a primit serviciile; 3. producția sau marfa va trebui pusă la dispoziția comunității, după ce în prealabil a fost acceptată; 4. moneda va trebui să dispară din circulație, odată cu consumarea bunurilor pentru a căror procurare servește, ea întorcându-se la banca de emisiune; 5. cel care va organiza aceste emisiuni, va fi Statul; 6. baza de credite o formează cambila de mărfuri.

În 1912, Bendixen dă la iveală o lucrare nouă, care aduce unele completări a celei anterioare: „*Geld und Kapital*“. Astfel el admite emiterea de monete și pentru alte scopuri decât creșterea de noul producții anume: pentru creșterea populației, ea fiind considerată ca o „emisiune definitivă“, rămânând tot timpul în circulație.

În contradicție cu Knapp, Bendixen respinge aurul ca acoperire metalică „care apare ca un element dăunător, care împiedică emisiunea normală de monete“.

„Este prima dată când în literatura economică apare ideea unei monete, a cărei emisiune se face după un plan și în conformitate cu anumite nevoi economice“.

7. Cel care a dus la perfecționarea acestei teorii a fost Albrecht Forstmann în lucrarea sa: „*Indrumări sau căi pentru o nouă politică economică*“ apărută în 1933.

„Moneta — după Forstmann — este o creație a vieții economice (*Geschöpf der Wirtschaft*), în care are de îndeplinit o serie de funcțiuni precise. Formele sub care se prezintă moneda nu interesează în mod principal, ele au numai un interes secundar. Dintre funcțiunile monetei interesează în primul rând, posibilitatea ei de preschimbare contra altor bunuri ale vieții, indiferent de fel de bunuri. De aceea, orice teorie nu poate să fie decât, mai întâi o teorie istoric-economică și în al doilea rând, una funcțională.“

Forstmann deosebește două funcțiuni calitative la monete în viața economică: una internă și una externă.

„In vleața economică internă funcțiunea principală a monetei este de a servi ca instrument de măsurare a prețurilor, și anume ca instrument general pentru măsurarea lor. In cel privește funcțiunea externă a monetei ea este considerată ca: „o marfă, care poartă numele de „deviză“ și de care străinătatea are nevoie de ea numai atunci, când, din oarecare motive, are de făcut plăți în interiorul acelei țări“.

„Pe plan teoretic, teoria lui Forstmann n'a avut nictun fel de influență de vreo oarecare importanță asupra evoluției crizei“. In domeniul practic al ordinii și circulației monetare anul 1933 însemnează o dată foarte importantă, etalonul aur primește nu numai o lovitură neașteptată, dar care era totodată și una din cele mai grave pe care le-a avut“.

8. In acest capitol autorul analizează perspectivele crizei etalonului aur. Inainte de a lămurii această problemă, d-se analizează cele două funcțiuni ale etalonului aur: a) funcțiunea internă și b) funcțiunea externă ca sistem monetar internațional în raporturile economice dintre state, iar prima ca sistem monetar național, înăuntru unui stat.

Ca sistem național constată d-l Prof. Coroamă; „etalomul aur a dovedit pretutindeni, unde a fost practicat, o superioritate indiscutabilă față de celelalte sisteme monetare“. Superioritatea se bazează pe două calități ale aurului: valoarea reală considerabilă a acestui metal și pe stabilitatea acestei valori.

„Valoarea monetară a aurului este în funcție de cererea și oferta metalului pentru scopuri industriale“.

Fluctuațiile ce se produc în valoarea monetară a aurului nu au un caracter brusc, precipitat, iar mersul lor nu e un mers neregulat, variațiile sunt de scurtă durată, consecințele apar și dispar odată cu dispariția cauzelor, care le-au provocat.

D-l Prof. C. Coroamă arată că urmările războiului nu se datoresc numai părăsirii etalonului aur și înlocuirii lui cu moneda de hârtie, ci mai ales inflației, formulând concluzia că: „etalomul aur nu este un sistem monetar indispensabil, care n'ar putea fi înlocuit în funcțiunile sale. Experiența a dovedit din contră, că funcțiunile etalonului aur pot fi îndeplinite și de alte sisteme monetare, chiar moneda de hârtie fără convertibilitate, dacă este emisă în anumite condițiuni poate înlocui acest metal prețios în funcțiunile lui monetare.“

In ce privește funcțiunea externă a etalonului aur, d-se ajunge la concluzia: „că în raporturile de schimb internaționale, aurul nu a putut fi înlocuit nictând complet cu devizele, iar folosirea acestora la efectuarea plăților în străinătate nu era atât o chestiune de încredere, ci se bazează în primul rând pe garanția lor metalică, aurul rămânând singurul mijloc de plată“.

„Și dacă a fost nevoie de o dovadă mai mult, pentru a arăta interesul ce au păstrat factorii responsabili, din diversele state, chiar în timpul războiului, problemei etalonului aur, această dovadă ne-a dat o Conferința monetară internațională, întrunită în iulie 1944 în Statele Unite, la Bretton Woods“.

Conferința Internațională dela Bretton Woods din 1944, atribuie o deosebită importanță aurului în viitoarele relațiuni dintre state prin creșterea „Fondului monetar de stabilizare“, el având de scop: 1. reglementarea plăților internaționale și 2. servind ca instrument de echilibru al balanțelor de plăți, prin stabilitate monetară. Alături de aceasta, va funcționa o altă instituție care va înlesni revenirea aurului în relațiunile dintre state și anume Banca Internațională de Reconstrucție.

9. In încheiere d-l Prof. C. Coroamă arată că, criza etalonului aur este în curs de soluționare, dovadă sunt acordurile încheiate la Bretton Woods de reprezentanții celor 44 state participante. Pe plan extern raporturile economice au început să se realizeze, pe plan intern s'a hotărât revenirea la principiile etalonului aur, fără punerea aurului în circulație.

„Va trebui creată mai întâi o bază pentru susținerea metalelor pentru ca stabilitatea lor să poată fi asigurată. Colaborarea singură nu va fi suficientă. Pe de altă parte pentru „a fi valabile aceste acorduri trebuie ratificate“.

„In perioada de refacere, care începe, va fi nevoie de o monedă stabilă, pentruca vleața economică să poată să se desvolte. Această stabilitate nu se va putea obține decât cu ajutorul aurului“.

Impărtășim întru totul aceste concluzii, mai ales că ele încep a deveni pe zi ce trece o realitate. In ziua de 27 Decembrie 1945, planurile monetare dela Bretton Woods au intrat în vigoare prin ratificarea lor, până în prezent de 28 state.

IOAN GH. DROC

Dela „Solidaritatea“.

Către băncile din Nordul Ardealului, membre în asociația noastră. Pentru completarea datelor cerute cu circularele noastre din 25 Noembrie 1944 și 29 Martie 1945 dela băncile membre din Nordul Ardealului, rugăm din nou aceste bănci să binevoiască a ne comunica de urgență pierderile ce au suferit prin preschimbarea Pengheilor în Lei.

AVIZ.

Băncile membre în „SOLIDARITATEA“ sunt rugate ca după încheierea bilanțului anual, să ne trimită câte un exemplar din acesta.

CRONICA

Batera medaliilor de argint. La monetăria statului a început batera medaliilor de argint. Modelul asupra cărui s'a fixat conducerea monetăriei, este acela al unei monete în greutate de 25 grame, conținând 17 grame argint și 8 grame aliaj de cupru.

Se vor bate 1.500.000 bucăți de câte Lei 20.000— în valoare totală de 30 miliarde Lei.

Primele medalii jubiliare de argint vor fi puse în circulație prin Banca Națională și administrațiile financiare.

Pentru a preciza valoarea intrinsecă a medaliilor acestora, menționăm că gramul de argint pe piață costă maximum 300 Lei, deci tot argintul pe care îl conține o monedă, soldează 5.100 Lei și nu mai mult cum se răspândise svonul în public.

Emisiunile Băncii Naționale pentru Stat în cursul anului 1945. Potrivit situației oficiale a Băncii Naționale, verificată de guvernatorul acestei instituții, în luna Decembrie 1945 s'au emis pentru Stat, în total 58 miliarde Lei, avansuri acordate exclusiv pentru plata furnizorilor statului în contul armistițiului.

În Noembrie emisiunea pentru Stat a fost de 63 miliarde Lei, în Octombrie de 68 miliarde Lei, iar în Septembrie de 73 miliarde Lei, lună în care s'a făcut cea mai masivă emisiune pentru Stat.

Totalul emisiunilor făcute de Banca Națională, în contul avansurilor pentru stat dela 1 Aprilie 1945, începutul exercițiului bugetar actual până la sfârșitul lunii Decembrie 1945, se cifrează la 566 miliarde Lei.

Scăderea progresivă înregistrată la aceste emisiuni, se datorește acțiunii energice a ministerului de finanțe de activare a încasărilor Statului și politicii de economii severe adoptate în ultima vreme de guvern.

S'a ajuns în ultima lună, ca în urma acestor măsuri financiare ale guvernului, 60 la sută din cheltuielile Statului să fie acoperite din veniturile cu caracter fiscal, față de luna Aprilie 1945, când abia 22 la sută din cheltuieli erau satisfăcute din veniturile ordinare ale Statului.

Consiliul Superior Bancar. Aflăm că, Consiliul Superior Bancar, care nu mai funcționează de șase luni, își va reîncepe activitatea.

Vestea este importantă întrucât în ultimile luni instituțiile de credit din țară nu au putut obține nicio autorizație din partea forului superior de supraveghere a instituțiilor bancare.

Semnarea contractului colectiv cu instituțiile de bancă. Citim în „Finanțe și Industrie“ din 18. I. 1946: lei s'a ținut la Asociația Băncilor Române o ședință la care au participat reprezentanții instituțiilor de credit împreună cu delegații funcționarilor din bănci în frunte cu d. Anghelcu, reprezentantul Confederației Generale a Muncii.

Au avut loc discuțiuni care au dus la un acord asupra clauzelor contractuale, urmând ca împuternicitul să semneze contractul colectiv de muncă.

D. Costel Tătăranu, guvernatorul Băncii Naționale, a primit ieri o delegație a Asociației Băncilor Române, formată din d-ții: George Crețeanu președinte, Gr. Trancu și Virgil Petrescu, vice președinți și Constantin Zlotescu, care i-au adus la cunoștință rezultatele tratativelor duse cu salariații din bănci.

Revizuirea firmelor comerciale și industriale. Camerele de Comerț și Industrie, prin Oficiile Registrului Comerțului, vor proceda la revizuirea firmelor înmatriculate la Oficiile respective, pe baza instrucțiunilor date de Minister cu Nr. 54.645 din 1946.

Întreprinderile comerciale și industriale de orice fel sunt obligate să prezinte, la datele fixate de Camerele de Comerț și de Industrie, actele cerute și să dea orice informații, scrise sau verbale, Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Camera de Comerț și Industrie respectivă.

Dovada prezentării la revizuire se va face printr'un certificat provizoriu ce se va elibera de Camera de Comerț și de Industrie la depunerea chestionarului-declarație și care va cuprinde: denumirea firmei, numărul de înregistrare și data depunerii chestionarului-declarație.

„OLTEANA“
CASĂ DE ECONOMII, SOC. PE ACȚII IN VIȘTEA DE JOS, JUD. FĂGĂRAȘ.
 Inscrisă în Reg. Soc. Bancare sub Nr. 40 din 2 Octombrie 1934.

CONVOACARE.

Domnii acționari ai Casei de Economii „OLTEANA“, societate pe acții în Viștea de Jos, se invită în sensul art. 27 din statute la

a 52-a adunare generală ordinară,

pe ziua de 26 Februarie 1946, orele 11 a. m. în localul Institutului cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Administratorului și al Censorului despre rezultatul anului trecut; Aprobarea Bilanțului și darea absoluturalui în baza acestor rapoarte;
3. Distribuirea beneficiului;
4. Eventuale propuneri prezentate conform statutelor.

În cazul că numărul acționarilor nu va fi suficient, adunarea se va ține la 27 Februarie 1946, la aceeași oră, cu același program.

Viștea de Jos, la 15 Ianuarie 1946.

ADMINISTRATOR.

ACTIV.	Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1945.		PASIV.	
	l	e	l	e
<i>Cassa:</i>				
Numerar efectiv	825.898	—	Capital social	1.000.000
Disponibil la bănci:			Fond de rezervă:	
în țară	73.694	—	Rezerva legală	170.000
Portofoliul de titluri:			Fond de ajutorare al funcționarilor	318.000
Cu venit variabil acțiuni necotate la bursă	500.000	—	Fond de amortisment:	
Plasamentul fondului de rezervă:			Pentru creanțe dubioase	100.000
Efecte de Stat	68.270	—	Depuneri:	
Portofoliul de scont:			Pe lirete de econ., pe termen	4.487.270
în țară, împrumuturi agricole	4.918.600	—	Efecte scontate:	
Creanțe în conversiune:			La Banca Națională, a României	480.000
Cota redusă, în portofoliu	226.760	—	Conturi transitoare creditoare	48.000
Imobile:			Beneficiul reportat	29.803
Pentru uzul propriu	85.000	—	Beneficiul anului curent	65.149
	6.698.222	—		6.698.222

Debit.	Conturi de ordine.		Credit.	
	l	e	l	e
Cauțiuni statutare	35.500	—	Deponenți de cauțiuni statutare	35.500

Debit.	Contul Profit și Pierdere.		Credit.	
	l	e	l	e
<i>Cheltuieli de administrație:</i>			Beneficiul reportat	29.803
Salare	120.000	—	<i>Dobânzi încasate:</i>	
Diverse	140.067	—	Dela scont și conversiune	258.990
Impozite	218.764	—	Comisioane încasate	319.660
<i>Interese:</i>			Venitele portofoliului de titluri	43.246
La depuneri	68.030	—	Venitele dela Imobil	43.500
La fonduri	25.200	—	Venitele depunerilor proprii	6.814
Fondul pentru creanțe dubioase	20.000	—		
Amortisment la imobile	15.000	—		
Beneficiul reportat	29.803	—		
Beneficiul anului	65.149	—		
	702.013	—		702.013

Administrator: Nicolae D. Borzea, casier la Banca „Furnica“, contabil autorizat.

Pentru Contabilitate: Nicolae I. Borzea, contabil autorizat.

Verificat și găsit în consonanță cu registrele.

Viștea de Jos, la 15 Ianuarie 1946.

Censor: Mateiu Jiga, director la Banca „Furnica“, expert contabil.

Banca „CRIȘANA“ S. A. din Brad, jud. Hunedoara

CONVOCARE

Domnii acționari ai Băncii Crișana s. a. din Brad, sunt invitați în virtutea art. 12 și 16 din Statute pentru ziua de Vineri, 8 Februarie 1946, orele 3 după amiazi, la

adunarea generală extraordinară

care se va ține în localul Băncii Crișana s. a. din Brad.

Adunarea generală extraordinară va fi legal constituită, dacă acționarii prezenți sau mandatarii lor vor reprezenta trei părți din capitalul social.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale extraordinare;
2. Sporirea capitalului social;
3. Modificarea articolului 4 din Statutele băncii, precum urmează:

TEXTUL VECHI

Art. 4. — Capitalul social este de Lei 20.000.000 — împărțit în 40.000 acțiuni de câte Lei 500 — nominal.

Acțiunile se pot emite și în titluri de câte 5, 10, 20 și 50 acțiuni.

TEXTUL NOU

Art. 4. — Capitalul social este de Lei 40.000.000 — împărțit în 80.000 acțiuni de câte Lei 500 — nominal.

Capitalul social va putea fi sporit până la suma de 100.000.000 — Lei printr'una sau mai multe emisiuni, prin decisiunea Consiliului de administrație, care este autorizat să fixeze cuantumul acestor emisiuni, condițiunile de subscriere și termenele vărsămintelor.

Acțiunile se pot emite și în titluri de câte 5, 10, 20 și 50 acțiuni.

În cazul când la adunarea generală extraordinară din 8 Februarie 1946, nu se vor prezenta acționari în număr suficient, în virtutea art. 214 Codul comercial în vigoare, convocăm fără altă înștiințare a doua adunare generală extraordinară cu aceeași ordine de zi pe ziua de Sâmbătă, 16 Februarie 1946, orele 3 după amiazi. Adunarea generală extraordinară a doua, poate aduce hotărâri valabile dacă acționarii prezenți reprezintă cel puțin jumătate din capital, iar decisiunile să fie luate cu votul a unei treimi din capitalul social.

Acționarii cari voiesc să participe la adunarea generală extraordinară în persoană sau prin procură, trebuie să depună acțiunile până în prețuia adunării, la casieria băncii, sau vor prezenta în același termen reversul despre depunerea acțiunilor la Sucursalele băncii.

Brad, la 12 Ianuarie 1946.

Consiliul de administrație